

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Johannes 17, 11 - 12
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 18 : 1 en 8**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen : Psalm 90 : 5 en 6 (over onze daden die schuld en zonde zijn)**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Johannes 17**
8. **Zingen : Psalm 18 : 14 en 15**
9. **Tekst : Johannes 17 : 11 - 12**
10. **Zingen : Gezang 114 : 1 - 3**
11. **Dankzegging en voorbede**
12. **Slotzang : Gezang 163 : 1- 3 (Gezang 84 90Gz)**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

De kinderen op de basisschool hebben de afgelopen drie weken gewerkt aan een project over voedsel. Het project is vrijdagavond afgesloten met een speciale avond. Natuurlijk was daar eten en drinken te koop. Maar ook allerlei andere dingen die met eten en drinken te maken hebben. De opbrengst was voor de ZOA. De ZOA houdt zich bezig met de zorg voor mensen die zijn weggevlucht uit hun huis en hun dorp om hun leven te redden. Vreselijk moet dan zijn. Als je je huis en je woonplaats achter moet laten, omdat mensen je leven bedreigen. Of omdat je door het geweld van de natuur weg moet. Bijvoorbeeld door grote overstromingen, aardbevingen, vulkaanuitbarstingen. Soms moeten mensen zelfs hun land ontvluchten, omdat ze in het eigen land niet langer veilig zijn. Volgens de wereldorganisatie die zich met vluchtelingen bezig houdt zijn er in de wereld 9 miljoen die naar een ander land zijn gevlucht. Daarnaast zijn er nog eens 25 miljoen ontheemden. Mensen die in eigen land toevlucht zoeken voor (burger)oorlogen, hongersnood en natuurrampen of vanwege hun ras of geloof hun woonplaats moeten verlaten. Bij elkaar opgeteld is dat meer dan twee keer de bevolking van Nederland.

De gevoelens van deze mensen moeten heel gemengd zijn als ze na een lange en vaak barre tocht een veilig vluchtelingenkamp hebben bereikt. Of in een land zijn aangekomen waar ze veilig zijn. Eindelijk zijn ze veilig en hoeven ze niet meer bang te zijn voor hun leven. Aan de andere kant is er natuurlijk het verdriet over het feit dat ze hun huis en vaak ook veel van hun spullen hebben moeten achterlaten. Maar wat nog belangrijker is; familie en vrienden hebben moeten achterlaten zonder te weten of ze ze ooit nog zullen zien. Het leven redden. Of zoals de Here Christus het in onze tekst zegt: het leven bewaren. Ik bedien u deze morgen de blijde boodschap van Jezus Christus onder het volgende thema:

Gods naam is de schuilplaats voor de bruid van Jezus Christus.

We zien daarbij letten op:

- 1. De noodzaak van deze schuilplaats,**
- 2. De veiligheid van deze schuilplaats.**

We zullen dus eerst letten op de noodzaak van Gods naam als schuilplaats voor de bruid van Jezus Christus. Waarom hebben wij een schuilplaats nodig, jongens en meisjes? Het is hier toch veilig? We zitten veilig achter onze dijken en duinen. Grote

aardbevingen komen ook niet in Nederland voor en we hebben ook geen vulkanen. En gelukkig is er ook geen oorlog? Of toch wel? Ja, er is wel oorlog. We hebben het daar een maand geleden ook over gehad. Geen oorlog tussen landen, maar er is een oorlog aan de gang tussen God en de duivel. Zij zijn met elkaar in gevecht en ze vechten om jou en mij. Want de duivel wil graag al het mooie werk van God kapot maken. En aanzien wij als mensen de kroon zijn op de schepping van God, heeft de duivel zijn pijlen op de mensen gericht. In het paradijs heeft de duivel een grote slag geslagen. Toen hij de eerste mensen, Adam en Eva met leugens ertoe kon verleiden om Gods woorden voor leugens te houden en van de boom te eten waarvan God had verboden om te eten. Toen leek de duivel de slag om de mens gewonnen te hebben van God. Want hoe zou God ooit nog verder kunnen met deze mens, nu hij tegen God had gekozen en hij en zijn nageslacht altijd zonden zullen doen? Maar God gaf zich zomaar gewonnen. Want God zei tegen de duivel dat Hij de mens tot een vijand van de slang maakt en dat de mens hem op een dag de kop zal kosten. Sinds die dag is er niet alleen oorlog tussen God en de duivel, maar ook tussen de duivel en de mens. Want de duivel heeft het op Gods kinderen voorzien.

Nu heeft God ons een leider gegeven die ons voorgaat in de strijd tegen de duivel. Want zelf missen we daarvoor de kracht. Dat is Jezus de Christus. Het is op zich goed om weer eens stil te staan bij die heerlijke naam van onze Heiland: Christus, de Messias, de Gezalfde. In het Nieuwe Testament zien we hoe die naam een eigennaam is geworden en wij hebben dat overgenomen, maar misschien zou het goed zijn als we een tijdje de Here de Christus gaan noemen. Zoals we weer meer gaan beseffen dat Hij Jezus, onze hoogste Profeet en Leraar is. Jezus onze enige Hogepriester is. En Jezus onze eeuwige Koning is. Hij is alles wat verloren mensen nodig hebben in een leider. Iemand die alle dingen weet, die voor ons nodig zijn om te weten. Iemand die onze zonden, die als een zwaard boven ons hoofd hingen, bij God verzoent en bij God voor ons pleit. Iemand die voor ons vecht en de kracht heeft om alles te overwinnen wat ons maar bedreigt. De Here is niet alleen iemand die aan onze zijde staat en zich om ons bekommert, maar God zij gedankt, Hij is veel meer. Onze grote en heerlijke leider, die zijn macht gebruikt om de zijnen te beschermen.

In Johannes 17 zien we onze Here als onze Hogepriester en Koning zijn ambt ten behoeve van ons vervullen. In dit gebed waar onze tekst uit is gekozen is de Here nog met

de twaalf leerlingen aan tafel. Ze hebben het laatste Avondmaal gebruikt en Christus staat op de drempel van zijn gevangenneming, kruisiging en dood. Zijn plaats in het midden van de apostelen zal straks leeg vallen. Hij zegt ook zelf in vers 11 dat Hij al niet meer in de wereld is. Hij gaat naar zijn Vader toe. Maar de leerlingen blijven achter in de wereld. Als Hogepriester en Koning bidt Hij nu voor de mensen die zijn Vader Hem heeft gegeven.

De Here zegt twee keer dat de Vader voor zijn leerlingen. In de eerste plaats moeten we hierbij aan de apostelen denken. Later bidt onze Here Christus voor de allen die door de verkondiging van de apostelen in de Christus gaan geloven (vers 20). Maar toch mogen wij onszelf ook rekenen tot de mensen die de Vader aan zijn Zoon heeft gegeven.

Ik blijf dit iedere keer weer een prachtige en tegelijk ongelofelijke gedachte vinden. Dat de Vader u en mij en ook jullie jongens en meisjes als geschenk aan zijn Zoon, de Here Jezus, heeft gegeven. Dat geeft aan hoe waardevol wij nog altijd in Gods ogen zijn. Want de Vader van de Here Christus zal zijn Zoon echt geen fopcadeau geven. En dat de Here Christus ons ook zo niet ziet, blijkt ook wel duidelijk ook zijn doen en laten. Hij gaat zijn leven opofferen om ons van de vernietiging te redden. Vlak voor zijn laatste lijden en zijn dood, is dit gebed vol van zorg om ons.

Want Hij gaat de aarde verlaten en terug naar zijn Vader. Hij gaat als grote Overwinnaar op de duivel en zijn bende straks de hemel binnen en zal daar een plek aan de rechterhand van zijn Vader ontvangen. En zijn Vader zal alle dingen in zijn macht geven. Maar wij blijven hier achter. En als Christus straks niet meer in het midden van de apostelen is, dan zal Hij hen niet meer op dezelfde manier kunnen beschermen als Hij de afgelopen jaren heeft gedaan. En het is wel nodig dat zij beschermd worden. “Want”, zo zegt de Here Jezus in vers 14, “de wereld haat hen, omdat zij niet bij de wereld horen, zoals Ik niet bij de wereld hoor. Ik vraag niet of u hen uit de wereld weg wilt nemen, maar of u hen wilt beschermen tegen de duivel.” Wij blijven hier op de aarde. En deze wereld, die de zonde liefheeft, haat de kinderen van God. En de duivel die straks, als Jezus als Hogepriester voor zijn Vader is genaderd met zijn eigen bloed, om onze zonden voor Gods ogen te verzoenen, uit de hemel zal worden geworden. De duivel zal op aarde rondgaan als een brullende leeuw. Hij is als een levensgevaarlijk gewond dier, dat als een woeste tekeer gaat om te kijken wie hij in zijn ondergang kan meesleuren. Hij weet dat hij ten onder gaat, maar hij legt zich er nog niet bij neer. Wie hij kan pakken, pakt

hij. Daarom hebben wij dus een schuilplaats nodig in deze wereld. Dat in de eerste plaats.

We zullen in de tweede plaats letten op de veiligheid van Gods naam als schuilplaats voor de bruid van Jezus Christus. De Here Christus vertelt ons ook op welke wijze Hij ons heeft beschermd. In vers 12 vertelt Hij dat Hij de apostelen heeft bewaard door Gods naam. De naam die de Vader aan zijn Zoon gegeven heeft. Hij heeft de apostelen bewaard en Hij heeft over hen gewaakt. En zo is er niemand verloren gegaan. Behalve hij die verloren moest gaan, opdat de Schrift in vervulling ging. Over dat laatste zou veel te zeggen zijn, maar dat zou voor dit moment te ver voeren. Nu gaat het vooral over de bewaring door het naam van God.

Ik vermoed dat de meesten in ons midden niet direct een beeld voor de ogen hebben als het gaat over bewaren door de naam van God. Of beter nog: bewaren in de naam van God zoals er in de grondtekst staat. Hoewel ik over het algemeen blij ben met de Nieuwe Bijbelvertaling, had ik toch liever gezien dat de vertalers in dit geval vertaald hadden met ‘in de naam van God’, ipv van ‘door de naam van God’. Want dit ‘in de naam’, vormt een contrast met ‘in de wereld’. In deze wereld vindt de bruid van Jezus Christus bescherming in het naam van de Vader. Het gaat hier om dezelfde gedachte als we tegenkomen in Spreuk 18,10. Het is misschien goed om die tekst even op te zoeken. En dan staat daar: de naam van de Here is een sterke toren, de rechtvaardige snelt erheen, en is veilig. Een prachtig beeld. De meesten van ons kennen wel die oude sterke torens die deel uitmaakten van de oude verdedigingswerken van historische steden. De zijn groot, sterk met dikke muren en kleine stevige deuren. Wil je de deur openbreken dan worden van boven af pijlen geschoten of kokende olie naar beneden gegooid. Moeilijk te veroveren en gemakkelijk te verdedigen. In zo’n toren ben je veilig als de vijand komt. Zo is de naam van God een sterke toren. De rechtvaardige snelt erheen en, dat is de conclusie: hij is veilig. Als je in de naam van God schuilt ben je veilig, ook al ben je in deze wereld.

De vraag is natuurlijk over welke van de vele namen van God de Here Christus het heeft. Het ligt het meest voor de hand om hierbij te denken aan de naam van God die de Here in onze tekst zelf noemt. De naam: Heilige Vader. Met die naam spreekt Christus zijn Vader aan. En aansluitend vraagt Hij zijn Vader om de apostelen in zijn naam te bewaren. Met het woord “heilige” spreekt de Here Christus zijn Vader aan in het feit dat

Hij geen gebreken kent. In het feit dat Hij zijn kwaliteiten gebruikt om altijd het goede te doen. Verder doet de Here Jezus een beroep op het Vaderschap van God. Allereerst is God de eeuwige Vader van zijn eniggeboren Zoon. Het is zijn eigen kind die zijn Vader dit verzoek doet. Zal de Vader zijn Kind dat trouw zijn ambt heeft vervuld en zal vervullen, nu zijn Kind Hem vraagt om de mensen die zijn Vader Hem zelf gegeven heeft, te bewaren. Het Kind vraagt zijn Vader om zijn werk te bewaren en te beschermen.

Bovendien heeft de bruid van Christus de Vader van Jezus Christus zelf als Heilige Vader leren aanroepen. "Onze Vader die in de hemelen is". Deze Vader is de Heilige voor wie niets te groot of te moeilijk is. Hij gaat alle krachten en machten te boven. En Hij is onze Vader in Christus. Een naam waar Hij trots op is. Een naam die Hij dan ook met alle kracht en macht die in Hem is, zal bewaren en bewaken. God staat garant voor zijn eigen Naam. Hij draagt zijn Naam met eer en overtuiging. Daarom is zijn Naam dan ook een onneembare toren. Wie daarin Gods bescherming zoekt, is dan ook volkomen veilig. Welke dreigingen en gevaren in de wereld ook op ons afkomen.

Maar hoe doe je dat nu? Hoe snel je nu naar de naam van de Here toe, om daar veilig te zijn? Je doet dat door telkens weer de naam van de Here aan te roepen in gebed. Je doet dat door na te denken over de naam van de Here en al zijn machtige werken. Je doet dat door stil te staan bij Gods liefde en genade zoals die tot ons komt in Jezus Christus. Je doet dat door te luisteren naar het onderwijs over God. Zoals de Here Christus zijn leerlingen onderwees over zijn Heilige Vader, zo worden wij ook telkens weer onderwezen over onze Heilige Vader. Je zou het met het volgende kunnen vergelijken, jongens en meisjes. Stel dat je met je vader en moeder op Koninginnedag naar Amsterdam gaat. Dan is het daar ontzettend druk. EN de stad is zo groot. Als je als klein kind daar je vader en moeder kwijt raakt, dan heb je een groot probleem. Hoe vindt je daar je ouders terug? Hoe kom je ooit weer thuis? Daarom zullen je vader en moeder zeggen, dat je heel dicht bij ze moet blijven. Of nog beter, dat je hun hand moet vasthouden. Als je de hand van je vader vasthoudt, dan kan er niets mis gaan. Dan raak je je vader en moeder niet kwijt. Dan raak je niet de weg kwijt in dat grote, drukke, Amsterdam.

Zo moeten wij bij de Here blijven. Daar naar toe gaan, waar Hij is. Is zijn Woord en in het midden van zijn gemeente. En als we allemaal onder de prediking van Gods Woord de Here zoeken. En als we allemaal elkaar in het geloof vasthouden, dan groeit ook het andere waar Christus het over heeft in vers 11. Dat wij één zijn, zoals de Vader en de

Zoon één zijn. Als mensen veiligheid zoeken tegen een gevaar, dan zijn ze in hun hoofd en hart met hetzelfde bezig. En als ze hun leven hebben kunnen redden door naar een veilige plaats te vluchten, dan delen ze dezelfde gevoelens. De blijdschap over hun redding. Het verlangen om op te bouwen wat verloren was gegaan. Te bewaren wat weer was opgebouwd. Zo wil onze Here Jezus Christus dat wij één zijn. Eén van verlangen, één in streven, één in liefde, één in geloof, één in de Geest van Christus achter Christus aan. Met het oog op de eer van Gods Naam en tot geluk van de bruid van Jezus Christus.

Amen